

at naar Stutteriet skal fyldestgjøre sin Hensigt, maa det ikke alene producere et vist givet Antal Heste, men disse maae ogsaa svare til de Fordringer, der stilles til dem, og de maae navnlig være af en ædel og constant Race. Naar jeg seer hen til det første Moment, Antallet, ville imidlertid de ærede Medlemmer ved at gennemlæse den Beretning, som foreligger fra den kongelige Stuttericommission, komme til et ikke ganske glædeligt Resultat. Hvad den første Deel af Opgaven, det hvide Stod, angaaer, vil det sees, at der for Diebliffet er 3 Hingste, hvoraf de to ere gamle, og den tredie er den næsten berømte Hingst, der fornylig er kommen fra Afrika. Om dette siger Stuttericommissionen, at da det væsentlig er for Lødens Skyld, at Hingsten holdes, kommer det ikke saa meget an paa Lyderne, hvoraf den ikke skal have saa faa, men de omtales ikke. Endnu værre seer det imidlertid ud med Hopperne. Der er kun 3 tilbage, hvoraf den ældste er 20 Aar, en anden er mellem 14 og 15 Aar, og der er saaledes kun een Hoppe tilbage, hvoraf der kan ventes noget Afkom. Afkommet er, som det vil sees, ogsaa meget ubetydeligt, da der kun er 2 Hingstefoler og 1 Hoppefole af det hvide Stod. Om hvorledes Stamstutteriet har løst denne Deel af sin Opgave, foreligger der Bidnesbryd deri, at det kongelige hvide Spand ikke eksisterer længere. — Med Hensyn til den anden Deel af Opgaven, nemlig: at være Depot for Landstodhingste, skal jeg gjøre opmærksom paa, at Bestanden er 4 ældre Hingste, alle gule eller graae, samt 2 Hingstefoler paa 4 Aar, hvoraf den ene er sort, den anden graa. Ved Siden deraf høves 6 andre Hingste, som høre med til Stutteriets Bestand, men som ikke bruges ved det, idet de ubstationeres forskjellige Steder paa Landet, og af disse have ogsaa de allerfleste afstikkende Couleurer. Efterseer man Bedækningslisterne, vil man finde, at kun overmaade saa Hopper ere blevne bedækkede af disse ubstationerede Hingste. Af Hopper er der 19, hvoraf over Halvdelen har passeret Midten af deres Levetid, da de ere 12 Aar gamle og derover, og af de øvrige unge Hopper ere 3 fornyligt indsatte i Stutteriet. Jeg skal med Hensyn til disses Egenstaber henwise til Begyndelsen af

Stuttericommissionens Beretning, hvor de ikke ere blevne anseete for mere værd, end at man kun kunde taale dem til foreløbig Brug i Stutteriet. Af Hopper under 4 Aar er der 7, og der er 8 Hoppefoler og 5 Føl fra iaar. Om disse sidste er det umuligt at have nogen Mening, men, forudsat, de faae samme Bedtegning som de tre Hopper, kan det ikke siges, at Resultatet er særdeles gunstigt. Jeg skal fremdeles bemærke, at disse 19 Hopper ere af ikke mindre end 3 forskjellige Racer; 3 af dem ere af en-gælst Fuldblods-, 3 af arabiff, og Resten af mere eller mindre opfriffet frederiksborgst Race. Dertil skal jeg endnu sige, at samtlige Stutterihingste — foruden at de have udført Tjenesten paa selve Stamstutteriet — have bedækket ialt 350 Hopper omkring i Landet, hvilket aabenbart ikke er noget overordentlig betydeligt Resultat. Jeg har allerede bemærket, at der paa Stutteriet er Hopper af 3 forskjellige Racer, og ligesom man ved Loven af 1852 gjorde Forsøg paa at opfriffe den frederiksborgst Race med Fuldblod, saaledes har man i 1862 begyndt med at opfriffe den med arabiff Blod. Det væsentlige er imidlertid, at man endnu ikke synes at være kommen til et aldeles bestemt Princip om, hvad man vil gjøre eller ialtsald viser det sig i Udførelsen, at man langt fra er enig i at gaae den samme Vej. Der vil maaskee ved en senere Leilighed komme til at foreligge en Correspondance, hvoraf det vil sees, at Stuttericommissionens Medlemmer med Hensyn til Enkeltheberne paa ingen Maade ere enige, ja, Formanden har endog fundet sig foranlediget til at begjære sin Afsted. Jeg skal ikke indlade mig paa at bedømme disse Ting med Sagkundskab, men jeg skal dog bemærke, at selve Stuttericommissionen erklærer det som et Livsspørgsmaal for Stutteriets Bestaaen og Virksomhed, at der, foruden de Offre, som alt forhen ere gjorte, i Fremtiden gjøres endnu flere. Der er saaledes ikke blot Tale om at omhygge en stor Deel af Bygningerne, men der er endog Tale om saa at sige at tilintetgjøre den i Nærheden liggende Avlsgaard Hillerødsholm, som hidtil ved Vortforpagtning har afgivet en Indtægt for Statskassen. Man erklærer saaledes — det staaer med tydelige og klare Ord i Beretningen —, at Bygningerne